

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

87. An Aduocatus, & testes in causa sanguinis incurrant irreg[u]laritatem
si prætermittant protestationem eo modo, quo facit accusator? Ex part. 4.
tract. 2. resolut. 32.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

non fieri irregularem si præmittat protestationem.
Ita ille.

RESOL. LXXXVII.

An Advocatus, & testes in causa sanguinis incriminandi irregularitatem, si præmittant protestationem eo modo, quo facit accusator? Ex part. 4. tractatu 2. Resoluit. 32.

S. Vpono Clericos & laicos in causa criminali accusando cum protestatione non incurtere irregularitatem, si hoc faciant petendo satisfactionem pro injuria sibi, vel suis rebus illata, vel parentibus. Hoc supposito affirmativè ad casum nostrum respondeo cum Villalobos in summ. tom. 1. tract. 2. diff. 27. Nota etiam, num. 1. ubi sic ait [Aunque en el derecho ay exception en el que acusa si haze la protesta no quedando por esto irregular, no lo ay en el testigo y assi la protesta no le excusa la irregularidad.] Idem docet Petrus Cornejo in 3. part. D. Thom. tract. 5. de irregul. 1.1. dub. 1. quæst. 6. Reginaldus tom. 2. lib. 30. tractat. 2. cap. 11. num. 133. Vgolinus de irregul. cap. 6. §. 9. num. 3. Layman sect. 5. tract. 3. part. 3. cap. 7. num. 5. Molina tom. 4. tract. 3. disp. 4. num. 10. Henriquez lib. 1.4. cap. 12. n. 9. Turrianus de cens. lib. 9. disp. 66. dub. 3. & ratio est, quia dicta facultas protestationis solum conceditur in jure accusatori, ergo non potest extendi ad testes & Advocatos.

2. Verum non desinam hic adnotare opinionem Ioannis Præpositi in 3. part. quæst. 5. de irregul. dub. 13. num. 104. Vbi sic asserit. Adverte primò quo casu protestatio potest excusare accusatorem ab irregularitate, eodem posse excusare Advocatum illi necessarium; nisi enim ejus Advocatus eodem privilegio uti posset, sæpe redderetur inutilis facultas accusandi sine periculo irregularitatis. Idem dicendum est de teste illi necessario. Sic ille.

3. Et ita hanc sententiam ante Præpos. docuit Corninch de Sacram. disp. 18. dub. 10. num. 93. putat enim in casu quo accusator cum protestatione non incurrit irregularitatem, non etiam incurrit Advocatum & testem, quia in his, ait ille, est eadem ratio, cui enim conceditur aliquid, censetur etiam concedi ea omnia quæ ad hoc necessaria sunt, ne concessio sit inutilis; sed cum accusatori concessum sit privilegium accusandi in aliquibus casibus sine metu irregularitatis, præcedente protestatione, hoc autem privilegium videretur inutile, si testis non posset absque irregularitate cum protestatione testari, nam timore tantæ pœnæ retraheretur à testando, & consequenter accusator nihil probare posset, & nihil obtineret, ejusque privilegium vanum & inutile redderetur, ergo, &c. & idem dicendum est de Advocato, & hanc opinionem tanquam probabilem admittit Ioan. de la Cruz in director. part. 2. de irregul. dub. 6. conclusio. 5. ubi sic ait. Probabile est non fieri irregularem qui in faorem alterius, & maxime Reipublicæ, accusat, testificatur, aut patrocinatur in causa sanguinis cum protestatione. Ita ille.

RESOL. LXXXVIII.

Dubia circa quandam irregularitatem.

Et quaritur, quod in casu proposito in textu hujus Resolvens irregularitatem ex defectu lenitatis, an possit Episcopus, vel Confessorius Regularis privilegiatus in ea dispensare?

Et si Episcopus, & Confessorius Regularis nolens opinio-

nem affirmativam ad praxim deducere, possit consulens ad Sacram Penitentiarum confingere pro dispensatione. Ex part. 1. tr. 2. & Misc. 2. Ref. 63.

S. Circa casum, de quo interrogatus fui more spondeo: Actiones Domini Consulens non fuisse factas tanquam à Ministro Iustitiæ: Ergo non poterunt inducere irregularitatem ex defectu lenitatis. Probo sit in jure expressa, ut est rexius clarus in cap. 15. qui de sent. excom. in 6. Sed jura, quæ imponunt irregularitatem ex defectu lenitatis tantum loquuntur de illis, quæ concurrunt ad mortem tanquam Ministri Iustitiæ, ut patet discurrendo per omnes textus juris Canonici. Ergo. Et ita hanc sententiam ex Valquez, Turriano, & Hurtado olim docui, quam postea omnes scriptores amplexi sunt. Et ita docet me citato Eminentissimus Cardinalis Lugo de Penitent. disp. 22. sect. 2. num. 33. & me citato Patet Magister Lezana in summ. tom. 1. com. 1. sect. 48. num. 76. & me citato Bassæus in Flor. Theol. log. moral. verbo irregularitas 5. num. 3. & me citato Baunius in Theolog. moral. tom. 2. tract. 11. de irregul. quæst. 23. & me citato Celestinus in Compend. Theol. log. moral. tract. 4. cap. 5. quæst. 5. & me citato Machadus de Perfect. Confess. tom. 1. l. 1. part. 3. tract. 18. de conf. cum 5. num. 5. & me citato Serra tom. 2. in 1.2. Dico 8. Thomæ, quæst. 64. art. 8. & me citato Ciallinus controvers. forens. tom. 2. contro. 203. num. 27. & me citato Antonellus de Regimin. Eccles. Episcop. tom. 2. lib. 2. c. 8. num. 8. & me citato Vericelli in quæstionib. moral. tract. 1. quæst. 19. num. 2. & me citato Ioannes Pontius in Cursu Theol. disp. 46. quæst. 15. conclus. 5. num. 57. & me citato Brunus de Privileg. Regular. part. 1. tract. 5. cap. 4. propos. 3. & me citato Constantius à Castro in collect. Theol. moral. tract. 4. sect. 1. cap. 4. & me citato Guazinus in tractat. moral. lib. 2. de fess. 6. cap. 45. numer. 60. & me citato Bricchius in Propri. Confess. part. 5. cap. 5. de Irregular. & me citato Palqualigus in quæstionib. Canon. cent. 4. quæst. 327. num. 1. & me citato Baucius in Miscellan. cas. consens. como 2. opusc. 1. quæst. 193. & me citato Carolus Zambellus Auditor. decis. Bononiæ, anno 1641. Mensis Aprilis cas. 2. & novissimè me citato Dicastillus de Sacrament. tom. 2. tract. 8. disp. 10. dub. 28. num. 547. Idem etiam docet Calpenis in Conf. Theol. tom. 2. tract. 25. sect. 13. num. 86 & 91. Elcobat in Theol. log. moral. tract. 4. exam. 6. cap. 5. num. 138. Zambellus in Repert. Moral. verb. Irregularitas numer. 57. Cæstrus Palaus tom. 6. tractat. 29. disputat. 6. punct. 14. §. 3. num. 7. Valentia tom. 3. disputat. 3. quæst. 16. punct. 4. §. Sed contraria sententia, & §. Porro non est. Pellizzarius in man. Regular. tom. 2. tract. 7. cap. 5. sect. 4. num. 173. Martinon. tom. 5. disputat. 62. quæst. 6. num. 63. Remigius in Pract. Confess. 6. cap. 5. §. 1. num. 3. Hos omnes Doctores in fonte vidi, & plures ex ipsis in meis operibus sparsim adduxi, sed nunc plures alios addidi, & in vnum congesti, ut facilius inveniri possint. Itaque hanc sententiam tenent triginta Doctores. Vnde ex his apparet illam esse satis probabilem, ne dicam certam, quod nemo, nisi Bardus negabit.

2. Nec obstat dicere, supradictam opinionem non posse in casu nostro applicari, in quo Dominus Consulens, omnia quæ advocati exercere solent, exercuit. Ipse enim direxit causam, consuluit, reapta vir scripturam factam à fisco, &c. Respondeo hæc non officere, quia facta sunt à Domino Consulente extrajudicialiter, & tanquam persona privata, nec ullam scripturam nomine proprio subscripsit, nec ullam Advocati manus in iudicio exercuit. Ergo, &c.

3. Sed